

dels til det Maal, i hvilket Eiendommen er udsat for Oversvømmelse" —, altsaa af Hensyn til den Høide, Diget faar — „dels til den Nytte, den har af Beskyttelser". Jeg siger, jeg anser dette Tillæg for overflødig, idet jeg for mit Vedkommende ikke vil fæste Tro paa, at der overhovedet skulde gives en Landvæsenkommission i Landet, for hvem det ikke af sig selv maatte være indlysende, at den Høide, som Diget faar, er et af de væsentligste Momenter med Hensyn til Bestemmelsen af den Kredts af Bidragydende, der skal tvinges ind, og at et andet ligesaa væsentligt Moment er dette, hvilken Fordel Vedkommende har af Diget. Jeg anser dette for at være Noget, der ligger saa nær for enhver Landvæsenkommission, at jeg ikke kan anse det for at være nyttigt, at det siges; men skulde det virkelig være saa, at der var en Landvæsenkommission, der ikke havde Die for dette, saa siger jeg, saa er Bestemmelsen ligefrem farlig, thi da vilde dens Medlemmer let fristes til at tro, at dette er de eneste Diemed, de eneste Hensyn, de have at tage, saa at de navnlig lade de af mig tidligere fremhævede være aldeles ude af Betragtning. Det var altsaa efter min Formening ingen Grund til at omskrive Regjeringsudkastet; overimod anser jeg det for en Feil, en Svaghed, at man partout har villet tvinge disse Hensyn ind, skjøndt de synes at ligge naturligt for paa ethvert Sted, hvor der er Spørgsmaal om en Landvæsenkommission til at skønne om disse Sager. Mine Grunde til, at jeg ikke kan være tilfreds med den Omskrivning, man ved dette første Stykke har foretaget af Regjerings Lovforslags § 6, ere altsaa dels dette, at man har anvist Landvæsenkommissionen en Stilling, som den efter vor hidtilværende Lovgivning og Forholdets Natur ikke har og ikke bør have, dels, at man har anset det fornødent med Tilføjelse af det, som for mig er det Rigtige, at indføre Veiledningspunkter, som jeg maa anse for at være overflødige. Der er imidlertid under selve Omskrivningen fremkommet endnu nogle væsentlige Mangler ved Lovforslaget, som ikke findes i Regjeringsudkastet, og jeg skal da navnlig her nævne, at, medens Regjeringsudkastet havde Betegnelsen „Eiendomme", saa har Udvalget i Stedet derfor sat „Sord, Sorder og Sordieidomme", hvoraf altsaa Følgen vil blive, at dette vil være det Æneste, som der vil Spørgsmaal om at kunne tilpligte at deltage i Omskrivningerne, uagtet det dog maa være vitterligt for Alle, at der kan være andre Eiendomme, andre faste Eiendomsgegenstande, som i lige saa høj Grad kunne være interesserede i Digets Opførelse, og som jeg ikke ser nogen som helst forstandig Grund til at udelade. Jeg skal nævne for Exempel Eiendomme i Kjøbstæderne, Nyttsteder og Fabrikker. Svovfor i al Verden skulde disse, hvis Tab i Tilfælde af Oversvømmelse ofte har meget Mere at betyde end Oversvømmelse af Sord, være fritagne for at bidrage til Omskrivning-

gerne ved Digets Opførelse, naar det er givet, at de have en betydelig Fordel deraf? Det var netop Betydningen af, at der i Regjeringsudkastet stod „Eiendomme" og Betydningen af, at man i Stedet derfor har sat „Sorder", er, at man ubeløfter saadanne Eiendomsgegenstande, som dem jeg har nævnet, fra Deltagelse i Byrberne.

Jeg kommer nu til den anden Hovedanke, som det ærede Udvalg har reist mod Regjerings § 6, og det skulde da være den, at der ikke er taget tilbørligt Hensyn til Nødvendigheden af, at der, hvor det var givet, at der skulde være et Fællessdige, blev givet tilstrækkelig Anledning eller Leilighed til at faae dannet en Bestyrelse derfor med vedtægtsmæssig Ordning, og denne Antke har det ærede Udvalg i sit Forslag udført saaledes, at det ikke blot har gjort det til Pligt for ethvert Digeinteressentskab, at det skal have Vedtægter, men det har tillige givet reglementariske Bestemmelser i Lovforslaget om, hvor Ansiggender, som maatte henhøre under Vedtægten, skulde finde deres Afgjørelse. Jeg skal nu for det Første herinod gjøre den formelle Bemærkning, at selv om man maatte være enig med det ærede Udvalg i, at der virkelig var saadanne Feil i det oprindelige Lovforslag, er i alt Fald § 6 ikke Stedet, hvor disse Bestemmelser skulde ind, men de vilde ganske naturligt have været henviste til Lovforslagets § 17; thi her i disse første Paragrafer, § 7 medindbefattet, er der ikke Spørgsmaal om Bestyrelsen af Digelaget. Her er kun Spørgsmaal om de nødvendige Fundamentalsætninger, som det maa anses for rigtigt at flaa fast gennem Loven, for at overhovedet et Fællessdige kan komme frem. Men det forholder sig aldeles ikke saa, som det ærede Udvalg synes at mene, at Regjeringsforslaget har overset Omkostningerne og Nyttens af, at der blev givet en mere direkte Afgang til at faae dannet en Bestyrelse med vedtægtsmæssig Ordning. Det er netop Hensigten med § 17, den af mig nu foreslaaede, at der med Hensyn til saadanne Digelag, som ikke have villet gaa ind under Amtsrådetes Tilsyn og lade Amtsrådet give Vedtægten, skal gives den fornødne Bemyndigelse og den fornødne Evang til at faae saadanne Vedtægter fastsatte. Forskellen mellem Udvalgets Forslag og Regjeringsudkastet, hvis § 17 jeg ikke skulde have havt det Mindste imod at give et noget fyldigere Indhold, dersom Udvalget havde villet gaa ind derpaa, er altsaa den, at, medens Regjeringsudkastet i § 17 har overladt til Vedkommendes eget Forgodtbefindende, om de ville have en Vedtægt eller ikke, gaar Udvalgets Forslag ud paa, at de i ethvert Tilfælde skulde tvinges til at have en Vedtægt, ligegyldigt om de ville eller ikke. Jeg kan ikke se rettere, end at dette ikke er i Overensstemmelse med de Fordringer, der ifjor stilledes til den da foreliggende Digelov, at Regjeringen og Lovningsmagten skulde holde sig saa langt ude fra disse Forhold som vel muligt, og overlade